

DELAVNICA IZDELOVANJA VITRAŽEV

V soboto 21.10. 2006 je v Lescah, v gostišču Center, potekala delavnica izdelovanja vitražev. Organizacija je bila delo Kati Zlatar, vodila pa sva jo oblikovalka Iris Kosmatin in mož Matjaž, ki že dobro desetletje izdelujeta steklena polnila, luči in tudi druge okrasne in uporabne predmete v tehniki, ki se imenuje tiffany.

Ob 9.00 je prišlo petnajst novega znanja željnih tečajnic in začeli smo seveda z obvezno kavico in čajem. Po krajši, uvodni predstavitvi zgodovine klasičnega in tiffany vitraža, sem razdelila gradivo, ki je vsebovalo opis postopka dela, (članek, ki je bil o najinem delu objavljen v dnevnikovi prilogi Moj dom) in ovojnico s šablonami in že odrezanimi tremi koščki stekla za broško, ki naj bi jo izdelali v štirih urah. Nato je sledila predstavitev potrebnega orodja, ki pa smo ga podrobneje spoznavali še ob delu. Vsaka tečajnica je poskusila s posebnim oljnim nožem odrezati košček ali dva stekla. Nekatere pa so si odrezale stekla še za eno broško. Bravo! Po rezanju je sledilo brušenje na posebnem stroju pod budnim Matjaževim očesom in z obveznimi zaščitnimi očali. Obrušene koščke smo nato oblepili s samolepilno bakreno folijo in s plastično paličico trdno zagladili. Tako pripravljene delčke smo nato položili na priloženo šablono in - že spet pod budnim očesom edinega blaženega med ženami - s spajkalnikom in cinom spojili. Ker je bil končni izdelek broška, je bilo potrebno na zadnjo stran pritrditi sponko. Vse prisotne lahko potrdijo, da to sploh ni tako enostavno delo, predvsem pa te lahko zelo opeče. Po spajkanju je potrebno izdelek temeljito sprati z vodo in milom, da se odstrani spajkalna tekočina in nečistoče, ki se izločijo iz cina, nato pa se spoje lahko potemni ali popačinira (postara), s posebno tekočino ali patino, lahko pa se jih pusti srebrne barve. Če patiniramo, je izdelek spet potrebno dobro sprati, ker je patina strupena. Dobro osušen izdelek nato samo še premažemo s tekočino, ki preprečuje oksidacijo spojev in delo je končano.

Težji del dela je bil končan v roku, realizacija več kot stodontna, kajti priznati moram, da sva bila oba z Matjažem presenečena nad spretnostjo gorenjskih medicinskih sester. Splošen vtis ob lažjem delu dela – kosilu – je bil, da so bila pričakovanja izpolnjena in smo se vsi poslovili z novo, prijetno izkušnjo, ki nekaterim lahko pomeni hobi, nekaterim izražanje umetniških strasti, nekaterim pa zanimivo delo.

Oba z možem se Vam zahvaljujema, da ste nama omogočili, da sva lahko delila najino znanje s tako prijetnimi in znanja željnimi članicami Vašega društva.

Iris Kosmatin